

Digital Literacy and Proficiency: A key to shaping the future

In the 21st century, literacy does not mean just knowing how to read and write; it is the skill of finding new information, evaluating it and creating something new by using technology to stay connected to our world. In the current global context, the gap between the "connected" and the "disconnected" does not depend solely on owning a smartphone. It depends on digital literacy - the ability to find and use information and digital proficiency - the ability to communicate effectively through technology. If literacy teaches us to "read" the digital world, then the proficiency empowers us to

"write" our own future. Generally, from banking and healthcare to education and remote work, digital skills are no longer a luxury in today's age; but rather an indispensable necessity.

In recent times, the necessity of digital proficiency is many times greater. Because with its knowledge, the doors to

global economy can be opened, through which an individual can gain the opportunity to work in different international organizations while sitting at home. On the other hand, in this current era of "fake news" only a digitally literate person can distinguish between

correct and incorrect information, which helps in maintaining social order. Furthermore, from taking advantage of government and non-government schemes to pre-paying electricity and water bills - literacy in digital tools make our daily tasks faster and reduces corruption through transparency. Moreover, it helps a citizen in understanding government policies and expressing their constructive opinions on social media. It connects the general public directly with the administration through e-governance. In many such fields its importance is infinite.

While looking at Indian context regarding the development of digital proficiency and literacy, we can generally mention

about PMGDISHA - Pradhan Mantri Gramin Digital Saksharta Abhiyan, launched by the government under the "Digital India" mission. In addition, platforms like UPI have started a revolution in the field of transactions across India. Moreover, the current NEP 2020 has also played an important role in its development. On the other hand, for the growth of digital proficiency and literacy at the global level, U.N.E.S.C.O has taken steps like 'Media and Information Literacy' (MIL) and in this regard, the global goal of U.N. named 'Global Digital Compact' has also played a special role in removing the digital divide across the world.

Therefore, while embracing this digital revolution, we should remember that just as technology is very efficient servant, it can

also be a terrible master. So, it is right to be curious, but it is also necessary to exercise caution. We should try to know how our private information is being used and should focus on always improving our skills. Digital proficiency is not a destination; it is a continuous journey. By mastering this digital language today, we can ensure that we do not remain mere spectators of the future, but become its primary creators.

—Kashmir Basumatary.
B.A. 6th Sem.

অভিনয়

জীৱনটো বিকল্প ইন্সান য়ে জটিল
ব্যুজিব নোৱাৰা এটি অনুলে।
হাৰ্ছিব প্ৰাৰ্থো লুকায় প্ৰকাৰ কান্ধোন য়েন লাগে
জানো য়ে, নিজেই সৃষ্টি কৰা এই অভিনয়
নিজৰ হাৰ্ছাৰাৰে বান্ধি বান্ধিচো য়েন লাগে।
যদি নিজে নিজৰ চৰিত্ৰ ভাণ্য নিম্নিচোঁ
তম্মাপিত্ত সন্ময় বিকল্প কৰে পৰিণতি।
জানো সন্ম, জীৱনৰ ই প্ৰক সন্ম
সন্ম বিচাৰো এই সন্মৰ পৰা সৃষ্টি।
য'ত এইবাৰ সন্ম হোৱাৰ প্ৰেক জন্ম কৰিম।
কাৰণ জীৱনটো এটা অভিনয়
য'ত সন্ম অভিনেতা হৈ নতুনৰে
কাহনী নিম্নিম।

- কেশৱালিনী বড়া
দ্বিতীয় শ্ৰাণ্মাসিক

নিৰ্লেখ কবিতা

কিছু কবিতা নিৰ্লেখকে বৈ ঘায়
স্বৰ্গতে সন্ময়ৰ সোঁতত অথবা
আবেগৰ সোঁত ।

বৈ ঘায়.... স্বৰ্গতে কেতিয়াবা স্মৃতিৰ
টোপোলাৰ বেগত ।

কবিতাচোন সেই স্মৃতিৰ টোপোলাৰ
সন্ধান !

শোদিত স্বৰ্গ কেতিয়াবা স্মৃতিৰ স্নেহ
কেতিয়াবা বিস্ময়ৰ তে অকৌ
কেতিয়াবা অমূল স্নেহ ।

এইস্বৰ্গে নেকি? সেই নিৰ্লেখ কবিতাৰ
টোপোলা ।

— গোপী সোণোৱাল
প্ৰথম স্বাক্ষৰিক

Somewhat blue

I see the door's closing again, leaving no source of light.

The warmth once felt is now has been swept away.

The room which was once a heaven is now just a quiet and empty, silent space.

"I'm different" I can shout my lungs out but you know what they say,

"The Apple doesn't fall far from the trees."

I see you in every piece of me.

And we can try to put it together.

all over again but where will you buy the love to make a house, a home for your children, mother?

How will you hide those traces you left
behind from your children, father?
Wasn't I suppose to cry about what I have
lost but somehow I'm too cold to be
shedding a tear or two.

"Oh dear but I love you."

— Sneha Talukdar.

B.A. 6th Sem.

The Art of living

The Power of Action :

- ◆ "The only way I could get my life together was to stay consistent." - David Goggins.
- ◆ "You don't rise to the level of your goals. You fall to the level of your systems." - James Clear.
- ◆ "Intentions don't matter. Actions do." - Naval Ravikant.

The Path to Growth :

- ◆ "If you only do what you can do, you will never be more than you are now." - Master Shifu (a cartoon character of Kung fu Panda).
- ◆ "The only way to do great work is to love what you do." - Steve Jobs.
- ◆ "Persistence is the Path to Victory. Just keep moving you will come to a better place." - Uncle Iroh. (A character of Avatar).

The last Airbender).

The Gift of Clarity :

- ◆ "Yesterday is history, tomorrow is mystery, but today is a gift. That is why it is called the present." - Master Oogway (a cartoon comic character of Kung fu Panda).
- ◆ "If you allow your mind to settle, the answer becomes clear." - Master Oogway (a cartoon comic character of Kung fu Panda).
- ◆ "The meaning of life is just to be alive. It is so plain and simple." - Alan Watts.

- Eshani Saha.

B. A. 4th Sem.

একাধিক নাট : পাহাৰৰ হোমেৰা ডুই

চৰিত্ৰসমূহ :

ৰংমে : এজন অতি সাধাৰণ আৰু
(ল'ৰা) দৰিদ্ৰ মেতিয়ক পৰিষ্কাৰ
ল'ৰা ; পৰিশ্ৰমী আৰু কামল।

চেঙ্গি (চোৰালি) : গাঁৱৰ সুশিক্ষিত জীয়েক।

গাওঁবুঢ়া (ৰংঘৰ) : গহীন-গম্ভীৰ আৰু
কাৰুণ্য।

আৰম্ভণি

(এজন পাহাৰীয়া গাঁৱৰ আন্তত থকা প্ৰাচীন বৰগছৰ
তল। পটভূমিত দুৰৰ পৰা বিহু বা জনজাতীয় নৃত্যৰ ঢোল
-বাদ্যৰ স্বৰি আৰু ডুইৰ পোহৰ পৰি আছে।)

নিশাৰ অন্ধাৰত জোনাক আৰু চাৰিওফালে পাহাৰৰ
পৰি নিশ্চিন্ত। গছজোপাৰ তলত ডুইকুৰা জ্বলি আছে।
চেঙ্গিয়ে হাতত একুটি বনফুল হৈ হৈ লৈ হৈ আছে।

বংগে লাহেকৈ সোমাই আছে ।)

বংগে : (উত্তেজিত হৈ) চেষ্টা , তই আশিবি বুলি কই
আশাই কথা নাছিলোঁ । আজি এই উৎসবৰ নিশা
সোটেই গাঁওখন উৎসবত মতলীয়া । ই , তোৰ
পায়ে তোক বিচাৰি স্বাৰ্থুৰি গাইছে চাগে ।

চেষ্টা : (ফুলপোৰ হাতে ধোহাৰি) উৎসবটো মোৰ বাবে নহয়,
বংগে । আজিৰ বাজিটো মোৰ বিঘাৰ দূৰা নিৰ্ণাচনৰ
কাৰি । পায়ে পাহাৰৰ সিটো সূৰ্যৰ বঁটা ফৈদৰ ল'ৰাৰ
সৈতে মোৰ বিঘা চিকা কৰিছে । মোক আজিও আজি-
কাচি সেই সঙালৈ ঘাবলৈ কৈছে ।

বংগে : (বুদনাৰে) এই পাহাৰত আন্ধাৰ প্ৰেমৰ কোনো সূচনা
নাই । এই মাটি , এই নদী , এই বতাহ আন্ধাৰ প্ৰেমৰ
সাক্ষী তথাপিও সমাজখন কিয় ইমান কঁচিন ?

চেষ্টা : (দুখেৰে) তেঁওলোকে কয় আন্ধাৰ প্ৰেম হেনো
অপৰাধ আৰু কয় আন্ধাৰ প্ৰেমৰ শুদ্ধতা হেনো নষ্ট
হ'ব যদি কই তোৰ লগত বিঘা হ'ও । কিন্তু , চা
বংগে , আজি এই পাহাৰৰ জোনাক পোহৰ তোৰ
আৰু মোৰ ওপৰত সন্মানেই পৰিছে । এই পাহাৰৰ

বতাহে কি কেতিয়াবা সুখিছে মই কোন শ্ৰেণীৰ? তই
কোন শ্ৰেণীৰ?

(দূৰৰ পৰা গাঁওবুঢ়াৰ গহীন স্নাত উঠি আছে)

বংফাং : চেকিচি! বত আহু তই? (স্বৰ্ণে) তই তইতে কি চাই
আহু? সোনৰমালে তইতে তইকে বিচাৰি আন, নহলে
আজি তইত চৰে মৰণ..... 1

বংগে : (হাতত ধৰি) আৰু পলক নকৰো। সোৱৰ লগত ঘাবলৈ
তই সাজু নে? আঙ্গি হুহুতো পাখাৰ ওপৰলৈ ঘাব
লাগিব য'ত আঙ্গাৰ পৰিচয় আঙ্গাকৈ চিনি পাব।

চেকিচি : (অটল হৈ) মই অশুভ। কিন্তু, বংগে যদি আঙ্গি
ধৰা পৰোঁ, তেওঁলোকে আঙ্গাক এক পৰিচয় জুইৰ
আঙ্গতে শেষ কৰি দিব।

বংগে : (জুইকুৱাৰ ফালে অধুনিয়াই) এই জুইকুৱাই যদি
আঙ্গাক দহি পোলাবলৈ সক্ষম, তেন্তে ই আঙ্গাক
পৰিচয় কৰিবলৈও সক্ষম। মই হুহু নকৰোঁ। আজি
আঙ্গাৰ সুখিৰ দিন।

(চেকিচিয়ে ডিঙিৰ পৰা পৰম্পৰাগত স্নিৰ মালাডাল গুলি
বৰপচুৰ তলত এৰি ইয়া দুয়ো পলাবলৈ সাজু হ'ল।
এনেতে চেকিচিয়ে পুৰণি লোকগীতৰ সুবত স্তম স্তম)

চেম্বিচ : (বিদ্বাদভাষা সুবত)

“পাত্ৰাৰৰ বতাহে বৰষুণ আনে,

মনৰ মৰম বেগনে জানে ?

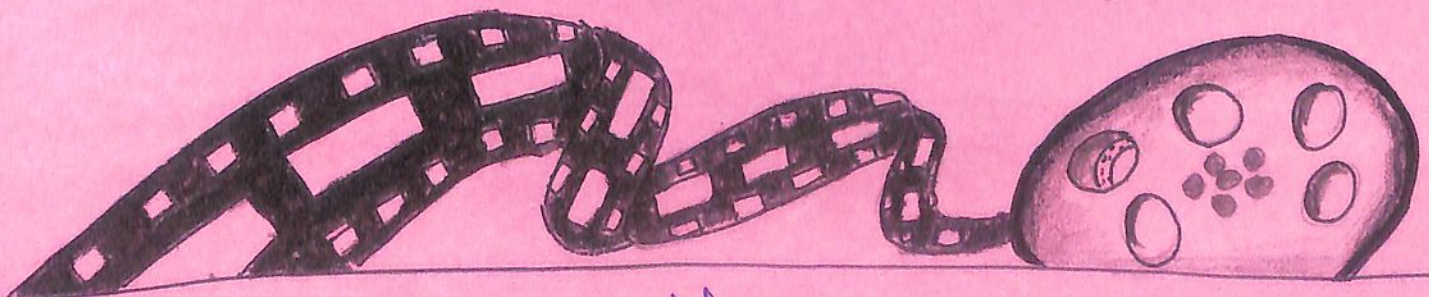
উচ্চ বৰণৰ দুৰ্গা প্ৰাণীৰ,

প্ৰেমৰ পাত্ৰত মাথোঁ চকুলোৰ নিৰ ।”

বংশে : (চেম্বিচৰ মাত দুখন ধৰি) চেম্বিচ ভোজাৰ কঠিত
শ্ৰেষ্ঠত্বাও সাত্ৰা আছে । এই গীতৰ সুৰাৰোৰ ঘন
পাত্ৰাৰ প্ৰতিটো শিলত হোন্দা মাই প্ৰতিধ্বনি হৈছে ।
আজাৰ এই প্ৰেম অকলশৰীয়া নহয়, এই পাত্ৰাৰেও
আজি আজাক সাক্ষী জানিছে ।

চেম্বিচ : (অদূৰৰ জুইকুৰাৰ ফালে চাই) এই জুইকুৰাই আজাক
পুৰিবা বুলি শুয় । কিন্তু, মই এই জুইতে দেখিছোঁ
আজাৰ সুজিৰ বাট । আজাৰ পাত্ৰতে নিম্নৰ বেৰা
দিছে । কিন্তু, তেঁওলোকে পাত্ৰবিছে যে পাত্ৰাৰৰ জীৱনে
সেগালা নিম্ন হোমানে ।

(পাত্ৰাৰৰ পৰা চিপাহীসকলৰ বেগলাহল)

বংগে : (দূত কণ্ঠে) শুভিনলানে? মেঘা বিহ্বল আদ।

সচল্যৰ পোহৰ আৰুৰ একেবাৰে বসু চাপিছেহি।
আজিৰ এই নিশা যদি আৰুৰ শেষ নিশা হয়,
শেহত গৈ নোবহেবে ক'ম গৈ এজন শ্বেতিয়কৰ
লাৰা হৈও পৃথিৱীৰ অটাইলৈকৈ বনী মানুহ অছিলোঁ,
বসুৰা..... গৈ শোক পাঠিছিলোঁ।

চৈধ্য : (নিৰ্ভীকভাৱে) আজি আমি কোনো ভগৱানৰ
আদেশ মানিবলৈ অহা নাই। আমি আহিছো এই
পাৰ্বতীৰ স্বামী আছা হ'বলৈ। বংগে মোৰ
সামাজিক এই বসুৰ গুণিত হৈ দিলোঁ। এয়া
মোৰ পূৰ্বৰ সকলো অস্তিত্বৰ ভাৱ। এতিয়াৰ
পৰা গৈ গাথোঁ শোক, গৈ গাচিব।

(সকল লাইটে সন্মানে কৰি আহে, কেৱল ভূইকুমাৰ
শিৰা অলপ অহি কঁদি কঁদি বুকাই যায়।)

== সমাপ্ত ==

— কাম্বীৰ বসু মতৰী।

(শ্ৰেষ্ঠ স্বামীসিক)

ছবিগল্প কথা কয়

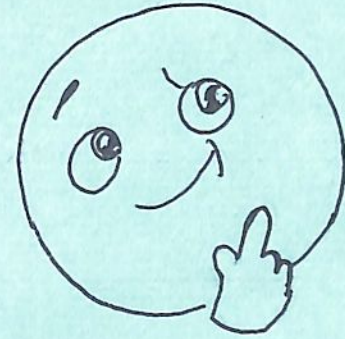

সাংখ্য

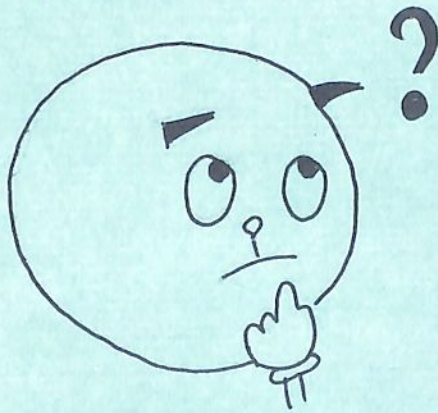
১/ ঋতু থাকে মনত, ধ্বিষ্ কুরেঁ জগত,
 বার্জা গোটাই বিদিত্ত লোকক, পাৰিবানে বন
 ঋতু কোন জেত ?

উত্তৰ : মোবাইল ফোন ।

২/ জেহেঁটে এক বিটো বাড়ি
 গৈ আকে জাৰু কেতিয়াওঁ
 বন্ধাব নোহাৰি ?

উত্তৰ : বয়স ।

৩/ যিহানেই দৌৰে, সিহানেই নেজ
 দুটি হয় ।

উত্তৰ : বেজী সূতা ।

৪/ এচোপা এচত সাতটা ডাল, প্রতিটো
 ডালত সাতটাকৈ ফল ।

উত্তৰ : সপ্তাহ ।

৫/ ঘৰত আকে বিস্ত কমা নকয়,
 বাহিৰত আকে বিস্ত বিহেৰত
 সোমাব নিদিয়ৈ ।

উত্তৰ : তলা

৬/ জ্বলি ঝাঁপিলে এসিও হাঁহে, তুলি
 কান্দিলে এসিও কান্দে ।

উত্তৰ : অগ্নি

- ঋতু গঠে ।

চতুৰ্থ সান্মাসিক

কৌতুক

১/ বোম্বী - ডাক্তৰ চাৰ আনুনি প্ৰেচক্ৰিপচনৰ একেবাৰে ওপৰত
লিখা দৃষবটো কতো বিচাৰিয়ে পোৱা নাই ?

ডাক্তৰ - চাওঁ কালজন্মন ।

বোম্বী - এইখন চাওক ।

ডাক্তৰ - "জি" এইটো দৃষব লিখা নাছিলোঁ
নহয়, কলমটোৱে ধৰেনে নধৰে
Check কৰিছে চাৰ্জিলো ।

২/ অক্ষ টকায়া নোট :

দেউতাক : বন্ধু, পৰীক্ষাত বীক কৰিলি ?

বন্ধু : প্ৰবেশ নাই দেউতা, চাৰকা সৰ্ব ২০০ টকা এখন দি
ক'লো - "চাৰ, যিমান পাৰে নম্বৰ দিহক !"

দেউতাক : তাৰ নিচত ?

বন্ধু : চাৰে মোক ৫০ পইচা প্ৰটা দিলে আৰু ক'লে - "বোপা,
যিমান পাৰা শুভুৰা লৈ ঘোৱা (অৰ্থাৎ ০.৫০ নম্বৰ) !"

দেবব্ৰত কটকী
দ্বিতীয় স্বাক্ষাৰিক